

Bécsből, Kedden, Június' 13-dikán, 1820.

Frantzia Ország.

Az igazság' Ministere Gróf Deserre, Nizzából, a' hova egészségének helyreállítása végett ment vala, Párisba vissza érkeztén, 's foglalatosságainak folytatásához ismét hozzá fogván, a' törvényhozó kamarákba is be kezdett járni. Ezt itt csak azért bocsátók elé, hogy T. Olvasójink közzül valaki szemünkre ne vesse, hogy még haza se' hoztuk Párisba, már beszéltetjük a' törvényhozó kamarában. — Nem emlékeznek, hogy mostanság oly fontos és oly heves, sőt mondhatjuk, hogy oly mérges vetekedések fordultak volna elé a' Követek' kamarájában, mint azolta, hogy a' Válosztási új törvényjavallás vitatás alá vétetett. Kimondhatatlanul iparkodnak a' régi időkbéli Királyi Országlás' barátjai (az Ultrák) 's a' Ministeri részen lévők, hogy ezt megerősíthessék, a' Liberalisok pedig, hogy visszavetethessék. Nagyon megkülönböztette az első közt magát Minister Gróf Deserre, a' Liberálisok között pedig az öreg Lafayette. — Ezek Máj. 27-dikén beszéltek, elébb Lafayette, azután Deserre. Az elsőnek beszédjét ide nem tehetvén, T. Olvasójinkra bizzuk, hogy annak beszédéről is a' Minister Gr. Deserréből ítéljenek: —

„Uraim! (így beszéllett ezen Minister) nem czélom azon beszédet, mellyet éppen most végig halgatátok, czikkelyek szerént elő venni, 's megvizsgálni; testem'

ereje nem engedi, hogy ezt cselekedhessem: hanem, hogy némelly dolgokra, mellyek ezen beszédben eléfordultak, éppen semmit se' feleljek, ezt még is, se' hivatalom se' becsületem meg nem engedik. — A' Tiszteltt Orátor (Lafayette) Ur két külömbféle idő saakaszokról (Epochákról) beszélt, ugymint: a' Revolúciónak első időszakaszairól és a' jelenlévő szempillantatokról. Az első már a' Historia' tulajdonai, 's ezekre, valamint szintén a' T. Orátor Urra is, a' Historia fog ítéletet mondani. (E' nagyon megilletett sokakat). —

„A' T. Orátor Ur azoknak vezére volt, kik a' régi Monarkhiát megtámogták és felfordították. Meggyőződött vagyok affelől (minden tudja, hogy ha így nem itélnék, nem is mondanám), hogy ötet arra igen fennhéjzozó de nemes lélekből származott gondolkodás indította volt. De azonban néki magának is legalább oly igazságosnak kellene lenni, hogy ne' csudálkozna azon: Hogy azon emberek, kik a' régi Monarkhiához, kötelességből és becsületből, jó indulattal, hajlandósággal viseltettek, azt védelmezték az előtt, míg felfordittatva nem volt. Legalább oly igazságosnak kellene lennie az Orator Urnak, hogy ezen revolúciónak éppen minden inségeit ne tulajdonítani annak áldozatainak, kiket azok oly kegyetlenül érdekeltek. Nem hagytak-é azon idők a' Tiszteltt Urnak is elég keserves tapasztalásokat és hasznos visszaemlékezéseket hátra?

Nem egyszer kellett néki tapasztalni, nem egyszer kellett néki lélekgyötrő halálos érzékenységgel, szégyentől pirisló ábrázattal érezni: Hogy a' nép' sokaságát az ember, ha egyszer mozgásba indította, ha az egyszer a' bűnhődésnek néki indúlt, nem mindjárt 's mindenkor állithatja-meg ha akarja 's a' mikor akarja; hanem sőt inkább hogy maga is gyakran kénytelenítetik ötet követni és csaknem vezérlelni. (Ez is nagy megilletődést, 's az Ultrák és Ministerek padján nagyon helybehagyó, bravo! kiáltozást okozott). —

„De hagyjuk ennyibe' a' régi történetek felett való vetekedéseket, fordítsuk inkább a' jelenvalókra gondolatainkat; vegyük hazánknak jelenlévő és jövőendő állapotját figyelmünkre. Az én ítéletem szerint ez mind kettő veszedelmeztetik a' Tisztelt Orátor Úr beszédje által. Azt mondá az Orátor, hogy azért jött ezen gyűlésbe: „Hogy a' Constitúzióra meg esküdjék.“ Miért nem mondá inkább ezt: Hogy a' Király és Constitúzió eránt hűséget esküdjék?“ — Azt mondá, hogy ezen esküvés két oldalú. Azt mondá a' Tisztelt Úr, hogy így, ezen törvényhozó gyűlésnek határozásai által, a' ti határozásaitok által, a' Constitúzió megsértődne, és ő így magát a' maga esküvése alól feloldoztatva lenni gondolná. Ő ezen nyilatkoztatást a' maga' és Coliégáji' nevekben teszi; az egész nemzet' előtt teszi. Ő ezen nyilatkoztatásokhoz eme' három szín (a' nemzeti zászló három színe) erőltetett, nem a' mostani időhöz való, haszontalan magasztalását is hozzá adta, pedig a' melly színek ma már csak rebellio' színei lehetnek. És pedig ez a' boszszantó, ingerlő tárgy, már most másodszor fordult elé ezen oráló helyen! Azt kérdem tölletek Uraim, mi lehet ennek a' célja? És osztán, ha az esztele-

nek, ezen gyűlésen kívül, de az ezen gyűlésben tartatott gondatlan bűnös szavak által, magokat lázzadásra indíttatni engedik, ismét kérdem, kinek fejére fog ekkor a' támodás vagy a' törvény boszszuálló kardja által kiontandó vér háromlani? És ha egy ember, a' ki, minekutánna a' népet a' revolúciónak legrendkívülvalóbb bűnhődései közzé buktatta vala, a' tulajdon maga által felgerjesztett dühösséget önn' maga ellen fordúltni szemlélte; ha ezen bizonyos tekintetben tiszteletet érdemlő ember..... (ezen periodust nem folytathatta végig a' Minister, minthogy a' Liberalisok félbe szakasztották, ily kiáltozás hallatván az ő padjokról: mondja az Úr így: Ez a' minden tekintetben.... d'Argenson ezt is mondta: Már ez illetlen személlyes kibocsátkozás!....) —

„Semmi kétséges értelmet nem kell, Uraim a' dolognak adni (igy folytatta beszédét a' Minister); magam kimagyarázom én magamat. Én egyáltaljában nem a' Tisztelt Orátor' személlyeről beszélek; én csak az ő közönséges cselekedeteiről beszélek; én csak azt akartam mondani, hogy a' Marquis Lafayette' közönséges cselekedetei között néhányak találtnak, mellyek az ő Karakterének becsületére szolgálnak; és hogy mennél esmeretesebb, mennél nagyobb befolyású emberré tehatték 's tették ötet az ő régiebb cselekedetei, annál méltóbbak a' büntetésre, annál veszedelmesebbek azon szavai, mellyeket én itt gyalázok. —

„Még csak a' van hátra, így végzi szavait a' Minister, hogy azon megjegyzésekből, mellyeket kötelességem szerint tevék, következéseket hozzak-ki. Az Orátor Úr, ezen kamarának Tisztelt tagja, kinek ily jó alkalmatossága volt a' revolúziós részt megismereni, ezen szampil-

lantathan azon iparkodik, hogy egészen tagadja azt, hogy egy ilyen revolúziós rész volna, vagy fennállana; egy felől ezen revolúziós részt gyámolítja midőn a' rebelló' színeit magasztatja, másfelől oly nyilatkoztatást teszen a' maga' és Collegáji' nevekben a' nemzet előtt, hogy magát a' Constitúzióra való megesküvés alól feloldoztatva lenni tartja. Ezen Tisztelt Urak a' nép' Fejedelemségét predikálják, a' melly, mint ők magok kijelenték, nem egyéb az insurgálásnál. Még egyszer kérdem Uraságtoktól; hogy hát nem lázzadásra való meghívás ez? nem a' lázzadást mentő proklamátzió ez? Nem elegendő nyilvánvalósággal elejekbe írják-e Uraságtoknak mind ezek azt, hogy miképpen köteleztessenek viselni magokat egy oly Oppozitzió eránt, a' melly ekképpen beszéll 's ily ábrázatba öltözködve mutatja magát?"

Minthogy az Ultrák' és Ministerek' részét az által is nagyon felérzékenyítette vala Lafayette, hogy beszédjének be-rekesztő szavai által a' mai ifjakhoz folyamodott 's bizodalját azokba helyhez-tetni jelentette, midőn azoknak be-vagy-meszsze-látását, bölcsességét, 's tapasztalását magasztalta — tehát későbbre a' külső dolgokra ügyelő Minister Báró Pasquier is felállván, felelt Lafayette Ur-nak is, ekképpen szollván: „Ha meg nem csalom magamat, a' mi Tisztelt Collegánk Lafayette Ur a' maga' beszédét az ifjúsághoz intézett felkiáltása által rekeszté-bé. Oly nyilatkoztatást intézett az ifjakhoz: Hogy belátóságokhoz és tapasztaltságokhoz számot tart. Uraim! én is intéztem nem régem egy beszédet az ifjakhoz, 's ma ismét hasonló beszédet intézek hozzá-jok, azt tanácsolván nékiek, hogy ezen vigyázatlan meghívásoknak, ezen nér-sékletlen dicséreteknek ne higyjenek. Nem

az ifjaknak adatott az, hogy belátósággal és tapasztaltsággal birjanak. Több esztendő' gyümölcsei ezek. Az ifjaknak azon hasznos vigyázóság' határai között kell tartózkodni, melly azt kívánnya töl-lők, hogy a' multak, a' tapasztalt embe-rek, 's a' magok attyaiknak határozásaik eránt tisztelettel viseltessenek: és én nem gondolom, hogy az ember sem a' hazá-nak sem magoknak ezen ifjaknak valami szolgálatot teszen, ha azon vetekedésben hozzájok a' pellál, a' hol mindeneknek felette csak a' bölcsességhez kellene fo-lyamodnunk, a' melly a' nemzetek' és Országlók' 's minden becses dolgok' sorsá-nak, egyedül való zálloga."

A' Belgiumi Ujságlevelek szerént Au-bangében egy Párisból oda érkezett útast, mint gondolják a' Louvel vagy a' Gravier dolgára nézve, elfogtak.

Nagy Britannia.

Doweben Május' 26-dikán ve-szedelmes lármázás volt. Tíz embert egy hajóról, mellyet, tilalmas kereskedő por-tékákkal lévén terheltetve, a' kikötőhely-ben letartóztattak, a' városba bekisértek 's fogházba zártak vala, hogy azután egy hadi hajóra vigyék, 's megítéltetés és megbüntettetés végett a' tengeri katonák' kezébe adják őket. A' nép azonközben öszszetódult, hogy majd mikor viszik el vegye a' politzia' katonájitól 's elbocsássa őket. Az Elöljárók ezt hallván, jónak találták a' dolgot elhalasztani 's a' foglyo-akat a' fogházban hagyni. Hanem a' to-lyongásnak így se' lett vége; a' felláz-zadtt nép a' fogházra reá rontott, réstört a' falon, 's a' Contrabandistákat kibo-csátotta, kikkel együtt néhány egyéb fog-lyok is kimentek. A' néplázzasztók köz-zül egyet azonközben négy politziai ka-

tona külön szorítván elfogott és egy béres kocsiba vetvén Canterbury felé útnak indított: de észre vévén a' nép hogy mi történt, utánna eredett a' kocsinak, 's be-
 érvén, a' politziai katonákkal irgalom nélkül bánt, 's az embert, kit vittek elbo-
 csátotta.

Angliában fel kellett a' gabona' ár-
 rának hágni, minthogy felszabadították az idegen gabonának a' kikötőhelyekbe való bevitetetését.

György Király ö Felsége Jun. 15-
 dikén nagy gyűlést akart tartatni fő Urak-
 ból és Aszszonyságokból a' Buckinghami
 Udvarban, a' melly alkalmatossággal meg-
 engedni méltóztatott ö Kir. Felsége, hogy
 az aszszonyságok ennekutánna ne köte-
 leztessenek az Udvari pompákon, mint
 eddig, abroncsos szoknyákkal 's bufánd-
 likkal (csipő-párnákkal) megjelenni, csak
 azt az uszoallyas ruhát tartsák-meg, mel-
 lyel az aszszonyságok az utóbb meghalá-
 lozott Királyné lakadalmán, ezen Király-
 nénak különös kivánsága szerint megje-
 lentek volt. — Abroncsos szoknya nélkül
 az Udvari pompákon megjelenni 1816-
 ban már Madridban is megengedettett
 vala — ezen okon (mint az ezt illető K.
 Dekretumban kifejeztetett) hogy az ab-
 rancsos szoknya eltitkolja a' test' szép ál-
 lását, szép növést, 's osztán terhekre van
 is inkább az aszszonyoknak, mint ékes-
 ségül.

Némelly Ujságlevelek Londonban zu-
 golódnak azért, hogy a' koronázásra ép-
 pen Aug. 1-ső napját váloztották: —
 „Miért éppen a' Caniculai legmelegebb
 időt. Miért tesznek-ki oly sok embert, a'
 mennyinek ott jelen kell lenni, halálos

veszedelemre? Az előbbeni Király 15 órá-
 ig kéntelenítettett (az ebédkezés idejével
 együtt) testén hordozni, 21 esztendő kö-
 rában, a' Királyi öltözeteket, a' Westmin-
 steri szálában, 6000 vendégek, 's a' sok
 Udvarlók' tolakodásaik között, a' véghe-
 tetlen eledelek' és 5000 viasz gyertyák
 gözében. Most pedig három annyira is
 telik a' nemességnek 's átaljában az Ud-
 varhoz-hemehetőknek száma, 's a' Király
 háromszor annyi idős; hát még ha a'
 Bath, Patrik, és Guelf Rendek' tagjai is
 mind meg találnak jelenni! — nem lesz
 ezeknek befogadására elég hely a' West-
 minsteri szálákban.

Hunt levelet irván mostani foghá-
 zából a' barátjaihoz, jelenti nékik, hogy
 szerencsésen megérkezett az Ilchesteri fog-
 házba, hol a' 912 napokat hazafi elmél-
 kedések között fogja eltölteni.

Alderman Wood kihirdettette az
 Ujságokban azon levelezést, mellyet ö
 Belső Minister Sidmouthal arra a' hí-
 res Edwardra nézve folytatott, kit
 ezen Wood, azért üldöztet az ítélőszék
 által, hogy, mint Spion, gerjesztője lett
 volna azon özszeesküvésnek, mellyért a'
 napokban Thistlewood 's néhány társai,
 részint megölettettek, részint örökös fog-
 ságra Botani-Bayba vitettek. Száz font
 Sterlinget tett-ki Wood jutalmúl, annak,
 a' ki kézhez szolgáltatja ezen Edwardot,
 minthogy azolta, hogy az Esküdt-
 tek' úgynevezett Nagy-ítélőszéke megha-
 tározta, hogy pert lehet ellene indítani,
 elállott lábelől. A' közönséghez is meg-
 hívást intézett Wood, hogy Edwardot
 akár hol találják, letartóztathatják,
 minthogy maga az Országlószék éppen
 ezen Thistlewood' perére nézve oly ren-

delést hirdettetett volt ki: Hogy a' Thistlewood' bünös társai közzül akar mellyiket elfogni akár kinek jussa van: már pedig a' Thistlewood' özszeesküvésének fő gerjesztője Edward volt; tehát ötet is akárki elfoghatja. A' Minister L. Sidmouth egyik levelében az a' megjegyzés fordul elé Alderman Woodnak ezen kívánságára, hogy ő (a' Minister), nem láthatja által mi módon lehessen valakit ily önnkény szerént elfogni — azonközben, míg Minister Sidmouth 's Aldermann Wood között ezen levelezés folyt volna, Edward jónak találta a' levelezés' végződését el nem várni, hanem Angliát oda hagyni.

Lord Stanhope megmutatta a' Felső Házban, hogy Angliának csak azonszegények' tartása, kiket eledellel tartani kéntelenítettik, esztendönként többbe kerül, mint a' mennyibe' még 1792-ben minden polgári éskatonai költsége került.

Az a' nevezetes iparkodás, hogy a' Szerecsenek vásároltatása meggátoltathassék; rák-lépésekkel halad előre. Szüntelen fogdossák az arra kirendeltetett Anglus hajók az ilyen szerencsétlenekkel terhelt hajókat, a' nélkül, hogy sikere volna. Nem rég' egy Spanyol zászlóval evező Brigget fogtak-el, a' melly 82 ilyen Szerecsen rabot vitt, kik közt 35 leánykák voltak. Egy Frantzia Schooneren két, tizenegy-tizenegy esztendős leánykára találtak a' vizsgálódók, a' kiket fennálló ládába' zárva vitt a' hajós gazda.

Május' 25-dikén kihirdette a' Ministerialis Kurir, hogy nem igaz az a' hir, hogy az Országlószék ismét költsönözni fogna: 's már 26-dikban még is azzal a' híradással jelent-meg véletlenül a' Börsébe' az Anglus Bankó' Hase nevü Kasznárja, hogy az Országlószék 7 millió font

Sterlinget érő új Kincstár-biléteket adatott ki, 's kétség kívül költsön is fog 5—7 milliót felvételni; az adósság kevesítésére rendeltetett fundusból is 12 milliókat fog elvenni, mellyek mind egygyütt 26 millió font Sterlinget tesznek.

Spanyol Ország.

A' Saragossai, közelébről csak röviden említett zendülésről a' Polgári Kormányozótól beérkezett tudósítást tisztiképpen kiadván a' Madridi Ujság, e', csak abban látjuk attól a' mit már kiadtunk, különbözni: hogy az egész vesztés csak egy megsebesedett emberből állana — és hogy a' Kormányozó ily félelmes szavakon végzi tudósítását: „Az előre való vigyázási eszközökkel való élés, soha sem igen sok; melyre nézve szükségesnek lenni látom, kérni Felségedet, hogy nagy siettséggel küldjön ezen városba segítő seregeket, a' végre, hogy a' békételenek zabolán tertathassanak, 's hogy a' közönséges rend ellen fözödő mesterkedések semmivé tettethessenek.

A' Saragossában kijövő Diario Politikóban ezek találatnak ugyan ezen történetről Május' 14-dikén: „Az özszeesküdttek száma 500-ra telt, és puskával voltak felfegyverkezve. A' Consitúzió' emlékezetkövét akarták kidönteni: de hamarjában elszéllesztődtek; egyik elesett, néhányan megsebesedtek. A' Kormányozó Junta azonnal özszeegyülekezett; proklamátziót bocsátott a' néphez, 's ily Hátározást tett: „A' Király' és Haza' ellen, „ségek árulók; az árulókat minden törvények üldözik; a' nép' java hathatós „eszközöknek elővételését kívánja; a' „Junta, oly célzással, hogy eme' semmire kelő embereknek, kik az Isten', a' „Király', és a' Haza' megvetésével, leg-

„undokabb plánumokat főznek, megbüntetésére által hamari és példás intést tegyen, rendeli, a' mi következik: Katona Biztosság neveztetik-ki, hogy az ingerlöket tüstént üldözöbe vegye, 's pert indítván ellenek, annak lefolyta után a' kimondatott ítéletet haladék nélkül végrehajtassa. A' Biztosság' tagjaivá neveztetnek 's a' többi. (Itt a' Katona Biztosság' nevei találatnak).“

Barcellonából Máj. 20-dikáról ilyen, egy résznek kedvező más részt kedvetlenítő tudósítást közlenek némelly Párisi levelek: „Itt, úgy mond, semmi nevezetes történet elé nem fordult mostanság: de fordultak ám az ábrázatokon nagyon szembetűnő változások elé. Az Ultrák ábrázatján a' reménségnek valamely fénye kezdett csillámlani, a' Liberalisok ellenben nem oly vidámok, mint 14 napok előtt voltak; a' Saragossai és Gallicziai zengések okoztak nekik valami megütközést.“

A' Madridi zendülésről, melly felel közelébbi levelünkben csak röviden emlékezhettünk, ily újabb tudósítást vetünk: „A' Lorencini' klúbja meghatározván: Hogy a' Királyhoz írást készítsen 's kérje ö Felségét, hogy a' Hadi Ministert Marquis Amarillást bocsássa-el, ezen írás egy óra alatt meg is készült 's több mint 600 emberek által alá is íratott, 's még azon éjjeli 2 órakor, a' Klúbnak három kiválasztott tagjai által az özszegegyülekezve lévő Ministri tanácsba küldtetett. A' Klúb' nyughatatlansága oly nagy volt, hogy 80 tagjai el nem akartak a' Puerto-del-Sol (a' Nap' kapuja) mellől távozni addig, míg kérelmekre választ nem kapnak. E' volt 16-dikban éjjel. A' Követek visszaérkezvén oly választ hoztak: Hogy a' Ministeri tanács kedvező indulattal fogadta ugyan a' Klúb' írását, hanem kívánsá-

gát csakugyan munkába nem veheti addig, míg azt a' Fő Juntával nem közli 's a' Király' parancsolatját nem veszi, melyhez képest tehát nem elébb, hanem csak a' következő napon (17-dikben) adhat meghatározottabb választ. Ezen napon rendkívül sokan özszegegyülvén a' Klúb' tagjai szörnyü tüzzel sürgették Követeik által a' Váloszt. Az egyik Követ oly nyilatkozatást tett a' Klúbban, hogy a' Ministerek azon éjjel nagyon későre fekvévéle, még nem lehetett vélek újabb beszélni, de a' tegnapi beszédjeből a' látszik, hogy hihetőleg telyesíteni fogják a' nép' kívánságát. Ezen nyilatkozatással nem elégedett-meg a' Klúb. Ki egygyet ki egyebet jóvállott; egygyik, hogy az egész gyűlés a' Királyhoz mennyen és kérje; a' másik, hogy ezt még most ne cselekedjék, hanem csak újabb kérelmet küldjenek oda, 's ha erre jó választ nem találnak kapni, ekkor mennyenek osztán, in corpore, a' Királyhoz, 's kérjék szóval, hogy küldje-el mostani Ministerreit. E' meg is határozatott; ennek 18-dikban kellett volna esni: de meg előzte a' Király az által, hogy 18-dikra virradó éjfélutánni 2 órakor a' Klúbnak Ferrer nevü tagját két társaival együtt, kikkel ö a' Klúb' írását 16-dikban éjjel a' Ministeri Tanácsba vitte volt, elfogatta, azért, hogy ezek: „a' közönséges csendességet megzavarni iparkodtak, 's a' Ministereket nyolcz ezer törrel fenyegetni mérészlettek, arra az esetre, ha kívánságaikat tekintetbe nem veszik.“ — A' Madridi nép nagy mozgásban volt; a' Ministerek czélzása, ezen három embereknek elfogattatása által, mint látszik, a' volt, hogy ezen magának igen sokat tulajdonító, igen mérész, 's revolúziós beszédekre fokadó Klúbnak véget vessen. Ekkor két óra-tájban minden fegyveres csapatok, mellyek-

ből a' Madritdi őrző sereg áll, parancsolatot kaptak, hogy fegyvert fogván kaszár-
májikban talpra álljanak, 's puskájokba
golyobisostöltést tegyenek. Így tölt-el az
idő Május' 18-dikán estvéli 9 óráig, an-
nak várásával, hogy mi fog történni; de
nem történt semmi új; azt kivéven, hogy
a' Nap' kapujánál és a' városnak sok
részeiben számos özszegyülekezések, nép-
gyűlések, tartattak." — Mi történt Má-
jus' 18-dikán estvéli 9 óra után 's 19-dik-
ben erről még semmit se' vettünk: talán
alább az Ujabb Ujságok közt erről is
irhatunk még valamit többet.

Ujabb Ujságok.

Francia Ország. — Az a' Vá-
doló Akta, mellyet a' Jun. 2-dikán kijött
Monitör szerént, a' Pairkamara, Lou-
vel Péter, mint a' Kir. Princz Berry
gyilkosa ellen intézett, magában foglalja
ezen gyilkosságnak minden már tudva lé-
vő környülállásait, 's Louvel által az ő
kikérdeztetése alatt nyilatkoztatott vallás-
tételeket, mellyek átkozott nevezetesek:
„Megvallja, hogy czélzása volt a' Bour-
bonokat általjában, még a' Királyt is ki-
nem vévén, mind meggyilkolni; sőt, hogy
az Uralkodó Familiának kioltásával még
meg nem elégedett volna, hanem azután
ezen Familiának egyéb mellesleg való
ágazatait is kioltani iparkodott volna. Több
mint 1200 tanuk kérdőre vonattattak, még
se' találhattak Louvelnek csak egy bünös
társára is. Louvel tehát, ha csak to-
vábbi nyomozások (mint a' Vádolási Ak-
tában kifejeztetik) valamelly gyilkos tár-

sát fel nem fedezik, csak egyedül az, a'
ki ellen ezen gyilkosságért pert lehet in-
ditani.

Spanyol Ország. — Az újabb
tudósítások Május' 19-dikének estvéjéig
szolgálnak. Ezen estve a' Madridban lévő
őrző seregnek minden csapatjaitól Követ-
tségek mentek a' Királyhoz, mindenik
Követtséget a' maga Oberstere vezetvén,
's mindenik a' maga megsérhetetlen hü-
ségéről tévén bizonyossá ö Felségét: „Ezen
eselekedete által véghetetlenül meghök-
kentette (igy szoll a' Coustitútzional) a'
katonaság az olyan gondolkodású, mago-
kat is mást is megcsaló, Patriotákat, kik
a' szabadságot, kölcsönös kötelesség nél-
kül való jónak, oly jónak lenni tartják,
melly az emberben semmi mások eránt
tartozó kötelességeket fel nem teszen.

Azolta, hogy a' Lorencini Klúbja'
három leglármasabb tagjait, kiknek neve-
ik Ferrer, Couder, és Garro el-
fogták, legalább addig, mig ezen tudósi-
tások terjednek, semmi újabb lárma nem
esett Madridban.

A' Kir. testőrző seregnél Don Ignatio
Sacro nevü Kapitányt 16-dikban estve az
uczán orozva megleptek valami gyilko-
sok 's két döfést tettek rajta.

Azon 11 Válosztók, kiket a' Madridi
Parochiák és Kerületek a' vegre kiválosz-
tottak vala, hogy a' Cortesi gyűlésbe két
valóságos Követet 's egy Számfelettvalót
váloszszanak, már elvégezték ezen fon-
tos munkát. A' Valóságos Követek' nevei
Queypo és Vargas - y - Ponce, a'
Számfelettvalóé Zarraguin.

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Magyar Ország.

A' mostanság minden felé hallatott égi háboruknak pusztításaik között egy nagyon rettenetést emlitenek a' Trentsi-nyi tudósítások, mellyek szerint az azon Vármegyében helyheztetett Zsolna mezővárosában az égi tűz a' T. T. Franciskánus Atyák' Collégiuma' épületére szállván, azt a' templom' fedelével egyetemben hamuvá égette. A' templomnak belső részein is több féle sérelmeket ejtett a' tűz.

A' Posonyi 's Budai Ujságlevelek szerint Császár ö Felsege a' Szepesi Püspököt Mgos Pyrker László Ur ö Nagyságát, Velencei Patriárkhává méltóztatott kegyelmesen kinevezni.

* * *

A' Budai 's Pesti Ujságlevelekben ezeket olvassuk Erdélyből Kolosvárról, Máj. 28-dikáról: — „Az Erdélyi Fő Tiszteendő Püspök Báró Szepessy Ignác ö Excellentiája e' hónap' 19-dikén Károlyfejérvárról ide érkeztén, a' következett napon minden rend és karbéli Uraságok tiszteletére mentek. A' következett Pünkösdi innepet az által nevezesítette ö Excellentiája, hogy a' Sigmund Császár által 1442-töben csupa négyszegletü faragott kövekből építettett 's valósággal már kívülről is nagy méltóságot mutató Parochialis templomban, mint ékes szollásáról már esmeretes Papi Orátor a' nagy számmal öszszegyülekezett itt lakó négy féle valláson lévő közönség előtt igen szép magyarsággal készült Prédikátziót mondott-el, egy Püspöknek, mint megyéje fő lelki pásztorának kötelességeiről 's a' Hivőknek hozzá tartozó engedelmeségéről 's egyéb kölcsönös kötelességeikről,

a' melly harmadfél óráig tartván, azután Nagy Misét is maga mondott ö Exc.ja. Pünkösdi Hétfün ismét maga mondott énekes Misét ö Exc.ja, 's a' Vecsernyéken és délutánni predikátziókon is mind két innepnapokon jelen volt. — Május' 24-dikén mint Cs. K. Titkos Status Tanácsos az ö Felsege által erre kirendeltetett Fő Kormányozónak Gróf Bánffy György Ur ö Excellentiájának kezébe a' szokott hitet letévén, ugyan akkor mint a' Fő Kormányos Valóságos Tanácsosa, a' szokásban lévő rendtartásokkal megegyező pompával beiktattatott. — Mint az Erdélyi minden R. C. Hitü Oskolák' Fő Igazgatójának beiktattatása későbbi alkalmatossággal következett.

B é t s.

Prágából ilyen újabb tudósításokat vettünk: Császár és Császárné ö Felsegek Jun. 6-dikán elutoztak innét Theresienstadta, a' hova Dresdából Szakszoniai Király ö Felsege is megérkezni szándékozott. Klementina és Karolina Cs. Fő Hercegaszszonyságok a' Szakszoniai örökös Princzel egyetemben, elkisérték a' Felsegeket Weltrusig, 's onnét visszatértek Prágába. A' Korona örökös Princz ö Cs. Fő Herczagsége Junius' 6-dikán Karlsteinba vette útját ezen IV-dik Károly Császár által építettett kastélynak 's az abban találtató ritkaságoknak megszemlélésére. Ugyan azon napon oda hagyta Prágát Renát Cs. Fő Herczeg 's feleségével az új Cs. Fő Herczegnével Bécs felé vette útját; valamint Szachsen-Tescheni Albert Királyi Herczeg is Marienbad felé. — Császár és Császárné ö Felsegek Theresienstadból Prágába vissza térni 's még egy kevés ideig ott maradni szándékoztak.